

רע"פ 5282/22 - פאטמה מוסטפא נגד יו"ר הועדה המקומית לתכנון לבניה ירושלים

בית המשפט העליון

רע"פ 5282/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת: פאטמה מוסטפא

נגד

המשיב: יו"ר הועדה המקומית לתכנון לבניה ירושלים

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי ירושלים מיום 01.08.2022
בעפמ"ק 60675-06-22 שניתן על ידי כבוד השופטת
ר' פרידמן-פלדמן

בשם המבקשת: עו"ד ד"ר סאמי ארשיד; עו"ד פדל מורה

החלטה

בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) בעפמ"ק 60675-06-22 מיום 01.08.2022, בגדרו נדחה ערעורה של המבקשת על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כב' השופטת י' ענתבי שרון) בב"נ 19726-08-21 מיום 25.06.2022.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 15.07.2021 הוצא צו הריסה מנהלי (להלן: הצו) להריסת קומה בבניין, אשר נבנתה ללא היתר כדין. נגד הצו הוגשו שתי בקשות לביטולו, הן על ידי בנה של המבקשת, הן על ידי המבקשת, שנדחו בימים 17.08.2021 ו-02.01.2022, בהתאמה. עוד הוגשו בקשה לעיכוב ביצוע הצו, שנדחתה ביום 07.03.2022 על ידי בית המשפט

עמוד 1

לעניינים מקומיים; ובקשה למתן רשות ערעור על החלטה זו, שנדחתה ביום 13.03.2022 (להלן: ההחלטה מיום 07.03.2022-ההחלטה מיום 13.03.2022, בהתאמה).

2. ביום 12.04.2022, הגיש המשיב בקשה להארכת מועד תוקף הצו, כך שמניין 60 הימים לביצועו יחל ביום 08.05.2022. בבקשה צוין, כי מניין 60 הימים לתוקף הצו חל ממועד קבלת ההחלטה מיום 13.03.2022, ונוכח קרבת הזמנים לחודש הרמדאן והקושי לקבל סיוע משטרת ההגנה בתקופה זו, נדרשת ארכה לביצוע הצו. באותו יום, קיבל בית המשפט לעניינים מקומיים את בקשת המשיב, וקבע כי מניין הימים לתוקף הצו יחל ביום 08.05.2022 (להלן: ההחלטה מיום 12.04.2022).

3. ביום 28.04.2022, הגישה המבקשת לביטול ההחלטה מיום 12.04.2022 ולעיכוב ביצועה. ביום 09.05.2022 הודיע המשיב בתגובתו לבקשת המשיבה, כי הצליח לתאם עם משטרת ישראל מועד לביצוע הצו, וכי לא נדרשת לו הארכה שניתנה לו במסגרת ההחלטה מיום 12.04.2022. בהתאם לכך, ביקש המשיב לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה מיום 12.04.2022 תעוכב עד ליום 12.05.2022 - בכפוף להפקדה כספית מצד המבקשת (אשר הופקדה בהמשך על ידי המבקשת). כן ציין בית המשפט - בהחלטה נפרדת מאותו יום - כי ההחלטה לעיכוב ביצוע הצו אינה נוגעת למניין 60 הימים הנספרים מיום 13.03.2022, כך שאם המשיב סבור כי ביכולתו לבצע את הצו ללא צורך בארכה, אין כל מניעה שיעשה כן (להלן: ההחלטה מיום 09.05.2022).

4. ביום 10.05.2022 הגישה המבקשת בקשה להבהרת ההחלטה מיום 09.05.2022. באותו יום, הבהיר בית המשפט לעניינים מקומיים את החלטתו, בזו הלשון: "המשיב הוא שהגיש את הבקשה להארכת מניין הימים וככזה רשאי גם לחזור בו מהבקשה ולהסתפק במניין הימים המקורי שנקבע בבית המשפט המחוזי, ככל שבדעתו לעשות כן (וטרם הודיע אם כך הדבר) הרי שאינני רואה כל מניעה לכך".

5. ביום 11.05.2022 הודיע המשיב, כי אינו נדרש לארכה, וכי הוא יכול לבצע את הצו בסד הזמנים המקורי, לפני שניתנה ההחלטה מיום 12.04.2022 - עד ליום 12.05.2022. על כן, ובהתאם לכך, הורה בית המשפט על ביטול ההחלטה מיום 12.04.2022.

6. בהמשך לכך, ובאותו היום, הגישה המבקשת "בקשה דחופה למתן הבהרה וקביעה כי צו ההריסה פקע ובקשה דחופה לעיכוב ביצוע". במסגרת בקשה זו, טענה המבקשת, כי מניין 60 הימים לתוקף הצו נספרים מיום דחיית בקשתה לעיכוב ביצוע הצו, קרי מההחלטה מיום 07.03.2022. על כן, טענה המבקשת, כי הצו פקע - ומשכך, המשיב אינו רשאי לבצעו.

באותו יום קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, כי "לא ניתן לשלול בשלב זה את טענת המבקשת כי הצו פקע כבר ביום 8.5.22... המשיב רשאי להתייחס לאמור בקצרה... עד למתן החלטה אחרת ולמען הזהירות יעוכב צו ההריסה". בהתאם לכך, ובאותו יום, הגיש המשיב תשובתו לבקשה, במסגרתה טען, כי מניין 60 הימים החל מיום דחיית הבקשה למתן רשות ערעור על ההחלטה מיום 07.03.2022, קרי מיום 13.03.2022. על כן, לטענת המשיב, רשאי הוא לבצע את הצו עד למועד פקיעתו - יום 12.05.2022. עוד באותו היום קיבל בית המשפט לעניינים מקומיים את הבקשה לעיכוב ביצוע הצו - בכפוף להפקדה כספית מצד המבקשת.

7. בהחלטה נוספת מאותו יום - 11.05.2022 - הבהיר בית המשפט את החלטתו הקודמת, וציין כי, היות שהמבקשת עצמה אישרה שמועד פקיעת הצו הוא יום 12.05.2022 (על אף שבהמשך טענה שמדובר בטעות), ובשים לב להשפעה של כך על החלטת המשיב לחזור בו מבקשתו למתן ארכה לתוקף הצו, "אין לראות בצו כצו שפקע, אלא כצו שעומד בתוקפו עד ליום 12.5.22". עוד ציין בית המשפט כי "ככל שבנסיבות אלו מעוניין המשיב להגיש בקשה

מחודשת להארכת המועד לביצוע הצו הוא רשאי לעשות כן עד ליום 12.5.22" (להלן יכוננו כלל ההחלטות של בית המשפט לעניינים מקומיים מיום זה: ההחלטות מיום 11.05.2022).

8. ביום 16.05.2022, לאחר שהוגשו בקשות שונות ותגובות אליהן, קבע בית המשפט לעניינים מקומיים, כי נוכח העובדה שהמבקשת לא הפקידה את הפיקדון שנקבע כתנאי לעיכוב ביצוע הצו, הרי שהצו פקע לכל המאוחר ביום 12.05.2022. זאת, שכן עיכוב הביצוע של הצו לא נכנס לתוקפו. יחד עם זאת, קבע בית המשפט, כי רשאי המשיב להגיש בקשה למתן ארכה לתוקף הצו עד ליום 22.05.2022, וזאת על אף שלא הגיש בקשה כאמור עד המועד שנקבע לכך במסגרת ההחלטות מיום 11.05.2022 (להלן: ההחלטה מיום 16.05.2022).

9. בעקבות זאת, ביום 22.05.2022, הגיש המשיב בקשה למתן ארכה לתוקף הצו, אשר התקבלה ביום 25.06.2022 על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים (להלן: ההחלטה מיום 25.06.2022). במסגרת ההחלטה מיום 25.06.2022 נקבע, כי המועד לתחילת מניין 60 הימים לתוקף הצו יהיה יום 26.06.2022.

10. על ההחלטה מיום 25.06.2022 הגישה המבקשת ערעור לבית המשפט המחוזי. במסגרת ערעורה טענה המבקשת, כי ההחלטה מיום 25.06.2022 ניתנה בהיעדר סמכות, נוכח העובדה שהיא ניתנה בחלוף למעלה מחודש וחצי מפקיעת הצו. כן טענה המבקשת, כי לא ניתן להגיש בקשה לארכה לאחר פקיעתו של הצו, שכן במידה שפקע הצו – "לא ניתן להחיותו מחדש". עוד השיגה המבקשת על כך שבית המשפט לעניינים מקומיים העלה מיוזמתו את האפשרות ליתן ארכה לתוקף הצו במסגרת ההחלטה מיום 16.05.2022, כשהדבר לא התבקש על ידי המשיב. עוד השיגה המבקשת על כך שהבקשה למתן ארכה מיום 22.05.2022 הוגשה ללא תצהיר וללא עמדתה, כנדרש.

11. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקשת, תוך שהטיל עליה צו להוצאות המשיב בסך של 7,500 ש"ח. בית המשפט נימק הכרעתו בהתבסס על סעיף 222(ב) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק), אשר קובע כי:

"222. [...] (ב) צו הריסה מינהלי יבוצע בתוך 60 ימים מיום הגשת תצהיר לפי סעיף 221(ב), ואולם – [...]

(2) הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה המינהלי לפי סעיף 254ט, יחולו הוראות אלה, לפי העניין:

(א) קיבל בית המשפט את הבקשה – יבוצע צו ההריסה המינהלי בתוך 60 ימים מתוך תקופת עיכוב הביצוע שקבע בית המשפט;

(ב) דחה בית המשפט את הבקשה – יבוצע צו ההריסה המינהלי בתוך 60 ימים ממועד החלטת בית המשפט בדבר דחיית הבקשה."

12. בהתאם לכך, קבע בית המשפט המחוזי כי, הצו לא פקע, בשים לב לבקשה שהגישה המבקשת ביום 11.05.2022 לעיכוב ביצועו. כן ציין בית המשפט המחוזי, כי בעקבות בקשה זו, נמנע מהמשיב לבצע את הצו. משכך, בית המשפט המחוזי קבע כי בצדק האריך בית המשפט לעניינים מקומיים את תוקף הצו. עוד ציין בית המשפט המחוזי, כי אין למבקשת בסיס להשיג על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים, משהתנהלותה סיכלה את ביצוע הצו בסד הזמנים המקורי.

13. המבקשת לא השלימה עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי.

14. לעמדת המבקשת, בקשתה מעלה שאלות פרשניות חדשות, הנוגעת לסמכותו של בית המשפט "ליתן ארכה לביצוע צו ההריסה חרף העובדה שהמשיב חזר בו מבקשתו להארכת מועד ביצוע הצו" וכן ביחס לשאלה "האם בקשת

רשות ערעור נחשבת לבקשה להארכת מועד ביצוע צו סופי לפי הוראות סעיף 222(ב)(2) [לחוק - ח.כ.]. לגופו של עניין מעלה המבקשת טענות אשר דומות במהותן לאלו שהעלתה במסגרת ערעורה לבית המשפט המחוזי. עולה כי, טענותיה המרכזיות של המבקשת הן: כי בית המשפט לעניינים מקומיים נעדר סמכות להורות על הארכת הצו לאחר שהלה פקע; וכי לבקשה למתן ארכה שהוגשה על ידי המשיב ביום 22.05.2022 לא צורף תצהיר ולא צורפה עמדת המבקשת, כנדרש. על כן, המבקשת עותרת לביטול פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולקבוע כי ההחלטה מיום 25.06.2022 ניתנה שלא כדין, וכן ככל שניתן להבין, לקבוע שהצו פקע.

דין והכרעה

15. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להידרש לתשובת המשיבה.

16. הלכה היא, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה למקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינים הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 3260/22 אלאערג' נ' הרשות לאכיפה במקרקעין, פסקה 6 (16.05.2022); רע"פ 3679/22 סלע נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (02.06.2022); רע"פ 3653/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (06.06.2022)). חרף ניסיונה של המבקשת לשוות נפח עקרוני לבקשתה, נדמה כי הבקשה נטועה עמוק בדלת אמותיה של עניינה הפרטני. משכך, ומשבקשה זו לא עומדת באמות המידה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי", הרי שדינה - דחייה.

17. אף מעבר לצורך, דין הבקשה להידחות לגופה.

18. כאמור, סעיף 222(ב)(2) לחוק קובע, כי משהוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה מנהלי, יחול מניין 60 הימים לתוקף הצו מיום מתן ההחלטה בבקשה - הן אם היא נדחית, הן אם היא מתקבלת. על כך נאמר משכבר:

" מי שהגיש בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה אינו יכול להיבנות מאי ביצוע הצו על ידי הרשות כל עוד לא הוכרעה בקשתו, וכך גם בנסיבות ענייניו של המבקש, וכפי שציין בית המשפט קמא" (רע"פ 7192/21 פלוני נ' מדינת ישראל - היחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון בניה, פסקה 9 (27.10.2021)).

19. בהתאם לכך, משעיכב בית המשפט לעניינים מקומיים את ביצועו של הצו במסגרת ההחלטות מיום 11.05.2022, התאפס מניין 60 הימים לתוקף הצו. זאת, הן נוכח העובדה שבהמשך התאיין עיכוב הביצוע שניתן ביום 11.05.2022, משלא הפקידה המבקשת את הפיקדון שנקבע כתנאי לעיכוב ביצוע הצו. על כן, ומשהצו לא פקע, לא הייתה מניעה שהמשיב יגיש בקשה נוספת לקבלת ארכה לתוקף הצו.

20. כן יוער, כי היה מקום לחייב את המשיב להגיש תצהיר יחד עם בקשתו להארכת מועד ביצוע מיום 22.05.2022, וזאת בהתאם לסעיפים 2(א) ו-2(ב) וכן התוספת השניה לתקנות התכנון והבניה (סדרי דין בבקשות לעניין צו הריסה מינהלי), התש"ע-2010. יחד עם זאת, איני סבור כי אי-צירוף תצהיר כאמור מהווה פגם אשר מצדיק לקבל בקשה זו. זאת, בשים לב לכך שניתנה למבקשת אפשרות להגיב לבקשת המשיב מיום 22.05.2022 למתן ארכה לתוקף הצו, וכן להתנהלותה במהלך ההליך שהתנהל בעניינה בבית המשפט לעניינים מקומיים.

21. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"א באב התשפ"ב (8.8.2022).

שׁוֹפֵט

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©